

[Kirsten Jacobsen]

man gå ud fra, at det har iagttaget forældelsesreglen. Jeg kan kun tolke det sådan, at der må være en forskellig opfattelse i Boligministeriet og i Justitsministeriet af, hvorvidt disse sager er forældede, og det vil jeg gerne have en kommentar til.

Så vil jeg gerne her fra talerstolen indgå et forlig med hr. Jørgen Estrup. Det er jo ellers så svært for vores partier at samarbejde. Når det endelig lykkes, hr. Jørgen Estrup, skal det altså ikke skorte på glæden hos Fremskridtspartiet. Hver eneste nedskæring i kvoten for private andelsboliger skal jeg støtte og vil klappe i hænderne for hver enkelt bolig, der bliver nedsat med kvoten. Jeg vil oven i købet gerne sige, at jeg vil gerne lave et forlig, som er så realistisk, at selv om jeg slet ikke kan lide de selvgroede andelsboliger og synes, det er et misfoster, så reserverer vi en lille klump derovre for at glæde hr. Jørgen Estrup og De Radikale, men så fjerner vi alle de statstilskud til det misfoster, som hedder andelsboliger, som bare er en omskrivning af ejerboligformer.

Til allersidst må jeg sige, at ministeren ikke svarede på det, jeg spurgte om, og som jeg synes var et relevant spørgsmål, nemlig om man kunne tænke sig at diskutere frister og belåningsgrænser, når det drejer sig om indfrielse af forfaldne prioriteter, hvor man siger, at man kun kan gøre det inden for 40 pct. og kun med 10-årig løbetid. Når jeg har taget det op i dag, og når jeg stadig væk mener, det er så vigtigt, at vi får det diskuteret, skyldes det, at vi alle sammen forsøger at afværge så mange tvangsauktioner som muligt. Hvis man ikke får udvidet reglerne på dette punkt, vil man komme i klemme, fordi det handler om at få nedsat boligydelsen for de parcelhusejere, og man kan ikke forhindre dem i at erstatte de højt forrentede lån med lavt forrentede lån. Det vil jeg også gerne have svar på.

Boligministeren (Agnete Laustsen):

Både hr. Holger K. Nielsen og fru Kirsten Jacobsen beskæftigede sig med et problem, som naturligvis er stort. Jeg går ud fra – men jeg skal gerne love fru Kirsten Jacobsen at undersøge det – at det vel også er derfor, at det spørgsmål, fru Kirsten Jacobsen har stillet om, hvordan man nærmere definerer disse accessoriske virksomheder og betingelser for, at real- og kreditinstitutter kan gå ind i anden virksomhed end

det, vi normalt er vant til at opfatte som realkredit, har været ganske længe undervejs. Men jeg skal love at undersøge, hvor i treenigheden dette spørgsmål er endt, og sørge for, at fru Kirsten Jacobsen får et svar på det.

Jeg kan ikke her sige til hr. Holger K. Nielsen: Dette vil de kunne gøre. Dette vil de ikke kunne gøre.

Der blev konkret nævnt spørgsmålet, om man kunne drive bankvirksomhed, forsikringsvirksomhed osv.

Jeg vil gerne fastholde, at udviklingen løber ganske hurtigt. Der kommer forskellige former for virksomhed, som man i dag pludselig ser at banker kan overtage fra forsikringsselskaber og forsikringsselskaber kan overtage fra banker, og derfor kan jeg ikke sige, at det er et absolut ja eller nej. Tiden må vise, hvordan udviklingen kommer til at forløbe, og jeg skal ikke se bort fra, at vi om en årrække kan ende i det, som nogle har kaldt et finansielt supermarked. Jeg ville sige, at det var en udvidelse af, hvad de forskellige institutter, det være sig banker, forsikringsselskaber og realkredit, er i stand til at beskæftige sig med. Det, der så naturligvis er så utrolig vigtigt i denne forbindelse, er, at de kunder, som skal betjene sig af tilbudene, også er klar over, hvad det egentlig er, de får af gode råd på de forskellige områder. Det er også derfor, vi i Boligministeriet – også i samarbejde med Justitsministeriet og Industriministeriet – har arbejdet en del med at finde frem til, hvordan eventuelle franchisekontrakter skulle udformes i relation til, at realkrediten bevæger sig ind på ejendomsmarkedet. Men derfor er det også, som jeg sagde i første omgang, af betydning, at vi ikke i loven decideret skriver sådan og sådan, men baserer os på, hvad udviklingen bringer med sig, og naturligvis med det overordnede synspunkt, at vi inden for de involverede ministerier skal have nøjagtigt check på, hvad det er for ydelser, der tilbydes, for jeg tager absolut afstand fra – hvad der ikke kan undre hr. Holger K. Nielsen – at vi ender i østeuropæiske tilstande, hvor alt er uigennemskueligt.

Jeg kan i øvrigt sige til fru Kirsten Jacobsen med hensyn til det spørgsmål, fru Kirsten Jacobsen har rejst over for Justitsministeriet om forældelsesreglerne: Jeg har også læst det svar og vil gerne have mulighed for med justitsministeren at drøfte spørgsmålet om, hvornår en så-